

UN NOU PLA GENERAL PER A VALÈNCIA

Acabar la ciutat

Un Pla General d'Ordenació Urbana realista —«de mínims»— intenta que per a l'any 2.003 València siga més habitable, corregint els errors de plans anteriors, com el de 1966.

Salvador Medela Pobo

L'actual PGOU de València, l'avanç del qual ha estat presentat ara i s'exposa als jardins dels Vivers, posa la fi al pla anterior, després de dinou anys caracteritzats pel creixement incontrolat i l'especulació. Es tracta de dissenyar una ciutat amb un creixement ja escàs, amb els ulls posats en el millorament de la infraestructura bàsica i dels serveis, que encare la solució dels problemes de trànsit, sanejament, espais verds, protecció de la zona litoral, fre de l'especulació, protecció del nucli antic i d'altres, fins assolir l'objectiu de millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans.

Abans de res, el nou pla vol ser

realista, és a dir, proposar solucions que puguin ser dutes a terme en els terminis previstos. No hi ha en el pla res d'espectacular, tret potser de la petita audàcia de limitar el creixement de la ciutat. Segons Juan de Miguel, de la Federació d'Associacions de Veïns, l'objectiu ara, ben definit al pla, és «acabar la ciutat».

València sembla estancar-se al voltant dels 750.000 habitants. Mentre que en 1960 la població representava el 70,9 per cent de la que hi havia a l'àrea compresa per la ineficaz corporació Gran València, per al 1986 només en suposarà el 60,8 per cent. Això, que mostra un tall de creixement, posa en evidència també un greu problema encara per resoldre, el fet que bona part de les persones que utilitzen els serveis de la ciutat viuen fora.

Dalt, exposició al públic del Pla. Baix, Bofill davant el projecte de l'antic llot del Túria.

O, el que és el mateix, que la solució dels seus problemes passa per la solució conjunta de tots els problemes de la no formulada, però sí existent, àrea metropolitana entorn de València.

Tots els observadors i els polítics implicats en tenen consciència. De fet, hi ha hagut diversos intents de donar-li solució, però cap no ha arri-

bat a plasmar-se per problemes sempre poc clars. En qualsevol cas, la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme està preparant el que s'espera que serà l'últim projecte i, d'alguna manera, s'ha compromés a presentar-lo abans de març.

Donar forma a l'àrea metropolitana

Hi ha una realitat indefugible: la densitat de població és de 2.827 habitants per quilòmetre quadrat, i tota l'àrea agrupa vora un milió dos-cents mil habitants, a València i altres vint-i-nou municipis. El nefast pla del 1966, en l'època del *desarrollismo*, propicià efectes devastadors sobre tota l'àrea, difícils de reparar. El dèficit d'equipaments la situava, segons un estudi efectuat per l'ajuntament en 1980, en 110.000 milions de pessetes.

L'alcalde Ricard Pérez Casado afirma que el Pla general de 1966 «féu més mal a la ciutat que la riuada del 1957». L'especulació i el creixement descontrolat propiciats per ella just ara comencen a frenar-se. Aquell pla hauria d'haver durat vuitanta anys. Només dinou després ja es veu que l'única cosa que aconseguí va ser «legalitzar i afavorir la més cruel especulació urbana», també en paraules de l'alcalde.

En l'època de la crisi, en canvi, amb el creixement demogràfic a mínims i el balanç de migracions quasi equilibrat, el PGOU de 1985 es presenta com a dissenyador d'una ciutat que per a Juan Antonio Lloret, primer tinent d'alcalde, «ha deixat de

créixer, i interessa, més que res, millorar-ne la infraestructura bàsica i la qualitat de vida».

El PGOU de 1985 tindrà una durada prevista de setze anys, a desenvolupar en dues fases de vuit anys, i es presenta sobretot com a realista, buscant solucions senzilles i barates, més que espectaculars, amb un caràcter en certa forma miniaturista que, si es du a terme, canviaria per a l'any 2.003 la fisonomia i l'habitabilitat de la ciutat; igualment, pal·liaria desgavells anteriors.

Problemes de finançament

L'execució del pla costarà entorn dels 10.000 milions de pessetes anuals. I és ací que apareixen alguns dubtes principals suscitats pel pla. L'Ajuntament de València pot invertir-hi, segons els estudis realitzats, entre quatre mil o cinc mil milions, però la resta ha d'eixir de la Generalitat, l'administració central i la Diputació.

Per a Antonio Guardia, del grup comunista de l'Ajuntament, «si els concerts amb aquests organismes no es fan bé, tot podria quedar en res. Actualment, més de la meitat de la ciutat està sotmesa a plans de remodelació, però això no s'acaba de notar pel grau d'incompliment que les dificultats financeres suposen. Igual podria passar amb el PGOU. Cal no oblidar els últims retalls efectuats per l'estat».

Per a Lloret, del grup socialista, «el finançament està acomodat al que l'ajuntament pot invertir, i sobre

això treballem. S'ha estudiat detalladament les inversions que realitzen a la ciutat els altres organismes i només queda definir els nivells respectius d'inversions i concertar un programa econòmic amb ella. Hem fugit del maximalisme precisament per això. Açò és una perspectiva de mínims».

També Juan de Miguel es mostra preocupat per la influència que puga tenir sobre la realització del pla la resolució del finançament. «Nosaltres proposarem que es faça una Llei de Finançament de les Hisendes Locals, o que es modifique puntualment la Llei del Sòl. Perquè l'especulació comença amb el solar, com està passant en la prolongació de l'Albereda. El pla pretén tractar tot el sòl igual, estiga on estiga, per mitjà d'intercanvis, la qual cosa facilita una gestió del sòl més ràpida i elimina l'especulació».

En el pla s'ha reduït les zones urbanitzables; en posar límits a la ciutat, es respecta l'horta, es preveu més zones verdes i equipaments socials, es limita el trànsit en àmplies zones, per afavorir els passeigs, la bulevardització de les artèries més importants, el transport públic i els desplaçaments en bicicleta. La voluntat de l'equip de tècnics de l'ajuntament encarregat de la realització del pla, al front del qual hi ha Alexandre Escribano, és conjugar aquests factors de manera que la ciutat siga més habitable.

Alguns detalls

Descartat el metro, per l'alt cost, es projecta cinc línies de transport en

llibres al
CANTÓ

Bons llibres per a Nadal i Reis

<p>LA COSTERA Pere IV d'Aragó, 1 T. 227 28 67 - Xàilva (Xàilva - La Costera)</p>	<p>LA MIXERANCA Pl. Païa Valencis, 3 T. 375 62 99 - Falçoria (L'Horta)</p>	<p>LA TRACA Enric Navarró, 15, baix T. 361 38 09 - Benimaclet (València)</p>
<p>Llavors' Erudic Orellana, 8 (baix, esq.) T. 325 28 48 - València-46008 (Ferran Cabiéll-A. Gimera)</p>	<p>cedre Campanor, 50 T. 372 14 79 - València-46022 (Ciutat Jardí)</p>	<p>BOTAFOSCS Avinguda Païa Valencis, 48 T. 155 23 21 - Torrent (Torrent - L'Horta)</p>

JORDI VICENT

Una ciutat més... habitable.

plataforma reservada (per a tramvia o trolebús), que no haurà de competir amb l'automòbil, amb la consegüent millora d'eficiència i rapidesa. El traçat coincidirà amb les artèries principals i constarà de vora 44 quilòmetres.

Per a encarar els problemes derivats del fet que un 40 per cent del trànsit intern de la ciutat procedisca dels municipis circumdants, s'està construint l'enllaç subterrani de les estacions de FEVE que després s'integraran en la mateixa xarxa amb Renfe i el sistema de tramvies o autobusos públics.

L'enterrament de vies interurbanes

és altre dels objectius. Com la construcció del *by-pass* de l'autopista A-7 (de Puçol a Silla), un corredor comarcal que tanque pel Nord el semicercle de carreteres marginals del nou llit del Túria, que tracta de respectar l'horta, i una xarxa viària comarcal complementària, que integre les dues xarxes.

Per a acabar amb la idea que València viu d'esquena a la mar, es tractarà de recuperar el litoral enterrant les línies de Renfe al pas pels Poblets marítims, prolongar l'avinguda dels Tarongers i la de França que, amb la remodelació del vell llit del riu, faciliten l'accés a la costa.

A més es configurarà un gran eix terciari i d'esplai a les platges i la protecció de la devesa del Saler. La depuració de l'aigua i l'acabament de la xarxa de col·lectors, ja en marxa, contribuiran a invertir l'actual tendència degradadora.

Mentre el pla de 1966 suposa «l'ocupació» de 4.000 h. d'horta, l'actual, amb l'òptica que la ciutat no ha de créixer més, recupera 1.600 h. de sòl fins ara qualificat d'ús urbà. En aquest sentit, tant la Devesa com l'Albufera (el 40 per cent del terme municipal) tindran, segons el pla, «una protecció integral».

Descentralitzar la ciutat

No obstant això, es preveu 115,5 h. de sòl urbanitzable destinat a indústries i serveis, 210,3 per a zona residencial terciària i 6 centres cívics multifuncionals. Una altra característica del pla és «districtalitzar» els serveis, al voltant d'uns nuclis que Lloret sita a Campanar, Universitat, Russafa-Llit del riu i centre històric. «Hem de descentralitzar la ciutat, no sols per raons comercials (hi ha previstos grans centres en aquells llocs) sinó per filosofia. Volem que hi haja zones que permeten una vida homogènia de districte».

Però el major problema és remuntar el dèficit enorme d'equipaments. Per a de Miguel «temem que, encara que augmenten, no cobriran les necessitats mínimes. El sòl escolar és insuficient, les zones verdes arriben al mínim just (5,83 m2 per habitant), etcètera. □

La teua taula en festes

